

ŠKOLNÍ REVUE

22. listopadu 2021

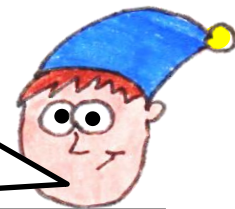
JAK ŠEL KORONAČAS
PODZIMNÍ AKCE
HOLKY VERSUS KLUCI
ANKETY O
KORONAVIRU
ROZHOVOR S PANÍ
UČITELKOU
BURYŠKOVOU
NĚCO PRO CHYTRÉ
HLAVIČKY
VTIPY A VTÍPKY

XVI. ročník, č. 1

ŠKOLNÍ REVUE

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Jak šel koronačas	2
Slavnostní zahájení školního roku	8
Malé ohlédnutí zpět	9
Adaptační den 6.B	10
Nábor do florbalu	10
Ptáci, myši a jiná havěť	11
Výlet 6.A do zoo	13
Něco pro přírodovědce	14
Když nejede elektřina... ..	15
Devátáci na úřadu práce	15
Střelický kros 2021	16
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s pí uč. Hanou Buryškovou	18
Anketa o distanční výuce	19
Dodržujeme hygienická opatření?	21
Co bychom chtěli na škole změnit	22
Holky versus kluci	23
<u>Pelme!</u>	
Problém zvaný drogy	24
Výcvik záchranných psů	25
Jak na chov křečička džungarského	26
<u>Fotokomiks</u>	27
<u>Literární koutek</u>	
Co si myslí... ..	31
Kaligramy	33

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Výtvarný koutek

Úspěchy Stely Klevetové	35
Podzimní malování	38
<u>Zábava</u>	
Pro chytré hlavičky	40
Pár vtipů na závěr	41

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

L. Trunečková, 6.A, A. Netíková, 6.B, F. Smutný, 6.B,
E. Kremláčková, 7.A, J. Sázková, 7.A, V. Švestka, 7.B,
E. Šimáková, 7.A, J. Holcer, 7.B, K. Zemanová, 7.B,
M. Audy, 8.A, J. Antoš, 8.A, A. Škárková, 8.B, V. Tomšů,
9.A, M. Král, 9.A, O. Kutlvašr, 9.A, A. Martincová, 9.A,
V. Pelikán, 9.A, T. Sosík, 9.A, F. Slovák, 9.A,
J. Novotný, 9.B, T. Pazourek, 9.B, K. Pracný, 8.B,

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázky na obálce: T. Schusterová, 8.B

L. Paračková, 8.A

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři, po dlouhé době se Vám dostává do rukou nové číslo Školní revue. Tak jak utichl kvůli koronaviru školní ruch, odmlčel se i náš školní časopis – nebylo o čem psát. První zavření škol v březnu 2020 nás zastihlo v době práce na třetím čísle, které již nevyšlo. Po nástupu do školy v září 2020 jsme se pustili do práce a pokračovali jsme v ní i v poloprovozu rotační výuky v prosinci, ale moc se toho nestihlo a byl zase konec.

Přesto byl rok 2020 pro Školní revui úspěšný – v celostátním kole soutěže časopisů jsme obsadili 1. místo za grafiku a celkově jsme se umístili na 4 místě. Do dalšího ročníku soutěže jsme se nepřihlásili, neměli jsme totiž s čím, a tak se musel obejít bez nás. Uvidíme, jak zabodujeme příště. Uznání porotců z řad profesionálů nás těší a je dobrou motivací k tomu, aby protikoronavirová opatření časopis „nezabila“ a aby si zase našel cestu ke svým čtenářům.

Nová redakce se už od září pustila do práce a připravila první číslo, ve kterém najdete pár vzpomínek na uplynulé koronavirové období i letošní podzimní dění ve škole. Můžete si prohlédnout zdařilé výtvarné práce, přečíst povedená literární dílka, dovědět se něco zajímavého o učitelích i žácích či pobavit se u našeho fotokomiksu.

Doufáme, že se Vám časopis bude líbit, a těšíme se na Vaše reakce – názory, připomínky, náměty, nebo dokonce příspěvky.

Jak nás můžete oslovit?

- ❖ napište nám na náš email skolnirevue@centrum.cz
- ❖ vhodte své sdělení do schránky u vchodu
- ❖ domluvte se s redaktorem z Vaší třídy

Vlasta Sokolová

JAK ŠEL KORONAČAS

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

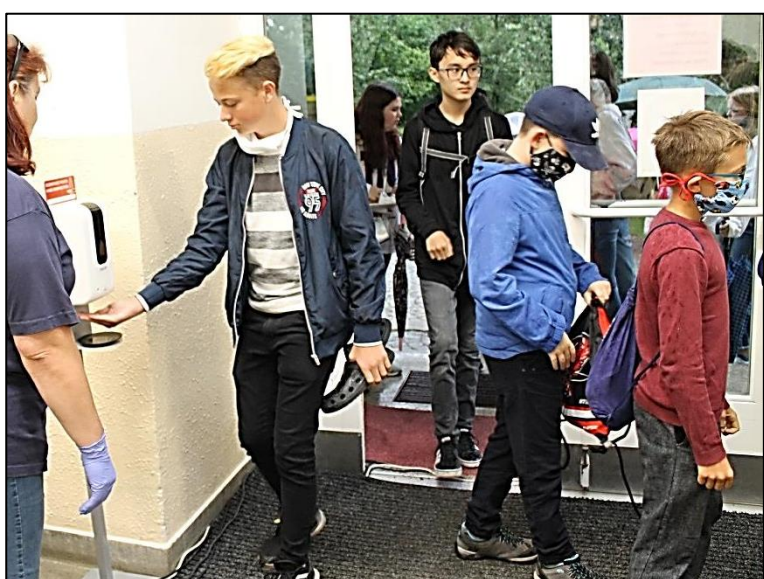
1. září 2020 se neobešlo bez deštěnků...

... a prvňáčky proto broučci uvítali ve škole.

Pak šli dovnitř i ostatní žáci...

... prošli dezinfekcí a „orouškovaní“ hurá do třídy.

Prvňáčci se usadili ve svých třídách...

... a za chvíli už dostali první úkol.

A CO BYLO DÁL? UČENÍ V ROUŠKÁCH!

Huhly, huhly, huhly...

A učili se i učitelé – jak učit žáky s pomocí programu Teams.

V LISTOPADU SE 2. STUPEŇ UČIL ONLINE A VRÁTIL SE DO ŠKOLY 30. 11. 2020. ZAČALA ROTAČNÍ VÝUKA...

Covid- rozvrhy Platné od 30.11.2020

UCHÝ TÝDEN (tj. 30.11.-4.12., 14.-18.12., 11.-15.1., 25.-29.1., ...)		SUOÝ TÝDEN (tj. 7.-11.12., 21.-22.12., 4.-8.1., 18.-22.1., ...)		
Rozvrhy TŘÍD 2.st. 2020-21		Rozvrhy TŘÍD 2.st. 2020-21		
Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
1 2 3 4 5 6 7 8	1 2 3 4 5 6 7 8	1 2 3 4 5 6 7 8	1 2 3 4 5 6 7 8	1 2 3 4 5 6 7 8
6.A	Z O D	M P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
6.B	Z P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
7.A	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
7.B	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
8.A	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
8.B	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
9.A	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P
9.B	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P	M P P P P P P P

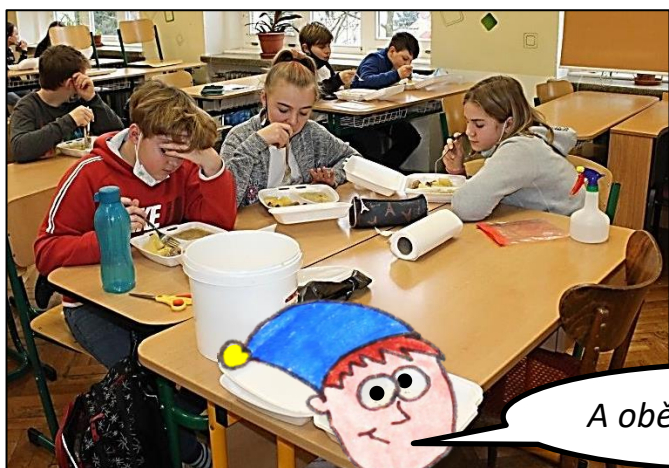
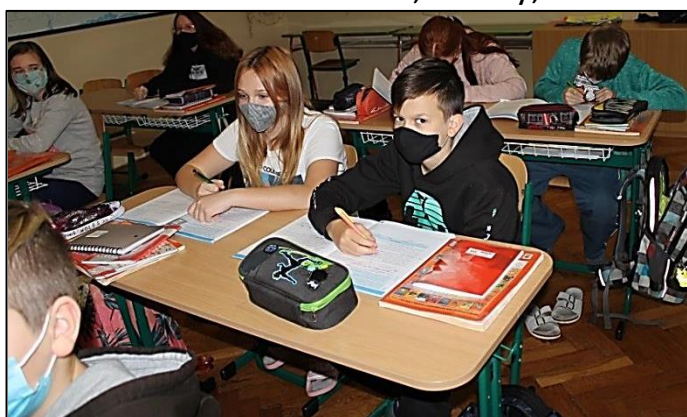
Legend: Green = Prezenční hodiny, Orange = On-line hodiny dle běžného zvonění, Grey = Off-line hodiny

Pamatuje?

BYLO NEBYLO

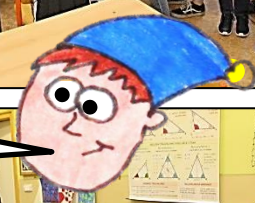
Čekalo nás střídání tříd, roušky, tělocvik bez cvičení a hudební výchova bez zpěvu.

A obědy z krabiček...

Uff, ještě že já tu roušku mít nemusel!

Některé třídy si stihly udělat i vánoční besídku, než se školy zase znovu zavřely.

ZATÍMCO ŽÁCI BYLI DOMA, VE ŠKOLE SE PILNĚ PRACOVALO – UKLÍZELO, BOURALO A BUDOVALO.

KVĚTNOVÝ NÁVRAT 2. STUPNĚ DO ŠKOLY

Ještě že jsem skřítek...

Štoursy, štoursy, začalo nám testování...

SEZNÁMENÍ BUDOUCÍCH PATRONŮ S BUDOUCÍMI PRVNÁČKY

ZÁVĚREČNÝ PLES DEVÁŽÁKŮ

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2020-2021

Foto: Aleš Kadlec

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Začátek školního roku býval řadu let stejný – velké shromáždění před školou, přivítání nových prvňáčků a nakonec základní informace ve třídách. Jenže pokud se do tohoto stereotypu připlete světová pandemie, tak i z přivítání po prázdninách může vytratit stereotyp.

Zahájení letošního školního roku bylo jiné. Začátek byl na hřišti, žádné míchání, rozestupy, roušky v kapse,...

Když dohrála státní hymna, řekli pár slov paní ředitelka, pan starosta a pan místostarosta. Jakmile se představili prvňáčci se svými patrony a předaly se jim pamětní listy a odznaky, zamířilo se do školy.

Obestoupili jsme cestu k oběma prvním třídám, mezi námi prošli prvňáčci s deváťáky a poté jsme se všichni rozešli do svých tříd.

Tam nás třídní učitelé otestovali, řekli nám něco o rozvrhu a programu na další den a v deset hodin už jsme odcházeli pryč, což bylo super.

První týden měl druhý stupeň každý den jenom pět hodin. Teď už je školní rok v plném proudu a nám nezbyvá než se zase učit.

Ondřej Kutlvašr a František Slovák, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZPĚT

ANEB

JAK SE SEZNÁMILI PRVNÁČCI S PATRONY

S budoucími prvňáčky jsme se poprvé setkali již v červnu. Samozřejmě jsme věděli, co „patronství“ obnáší, protože jsme to sami kdysi zažili na vlastní kůži jako malí školáčky, a teď coby školou ostřílení deváťáci budeme jejich staršími kamarády, budeme jim pomáhat a chystat pro ně zábavu. První společná akce proběhla 22. června 2021.

Před vyučováním jsme se my, tehdy ještě žáci osmého ročníku, sešli v hale, kde jsme přichystali hry, které s malými potom budeme hrát.

V osm hodin na nás před mateřskou školou čekali předškoláci a paní učitelky je k nám postupně přiřazovaly.

Společně jsme se vrátili do školy a po přezutí jsme byli připraveni na hraní her v hale. Bylo jich celkem dvanáct, například skok v pytli, hod míčků do kruhu, přenášení pingpongových míčků na lžici, házení míče na koš aj. V hale jsme strávili přibližně dvě hodiny.

Potom jsme se přesunuli do jejich budoucích tříd, protože na nás čekala poslední část dnešního dne – vyrábění.

Naše třída 8.B měla na velkém archu namalovanou perníkovou chaloupku (dílo

našich holek pod uměleckým vedením Charlotte Jelínkové), na kterou jsme lepili perníčky. Dostali jsme za úkol vystříhnout spolu s prvňáčky z papíru perníček a poté ho ozdobit obrázky z barevných papírů nebo malováním. Hotový a podepsaný perníček se nalepil na volné místo na střeše perníkové chaloupky. Naši kolegové z 8. A pracovali pro změnu s dračím námětem.

Po společně stráveném odpoledni jsme své svěřence odvedli zpět do školky a těšili se, jak se s nimi po prázdninách zase shledáme. Jak to bude dál probíhat, o tom jistě budeme v našem časopise informovat.

Tomáš Pazourek, 9.B, foto: Aleš Kadlec

ADAPTAČNÍ DEN 6.B

V pondělí 14. září 2021 ráno se žáci 6.B vypravili autobusem do Radostic, odkud šli přes Bobravu do Střelíc. Cestou hráli týmové hry – cvrnkali pinpongové míčky, sbírali čísla, házeli si s míčem a další.

U Bobravy si napustili ze studánky vodu a šli do školy, kde na školním hřišti připravili pro své malé kamarády z družiny překvapení – osm stanovišť s různými úkoly, jako např. házení kroužků, slalomy, házení balónků do kyblíku aj.

Děti startovaly s papíry s kytičkami, a když splnili úkol na některém ze stanovišť, tak jim šestáci vybarvili jeden lísteček. Celý den se krásně vyvedl a myslíme si, že si jej všichni užili podle svého.

Damián Smutný a Adéla Netíková, 6.B

Foto: Aleš Kadlec

NÁBOR DO FLORBALU

V pátek 10. září 2021 přišli k nám do školy trenéři florbalu. Chtějí ve Střelících založit kroužek florbalu, a tak nám ukázali, jak to na jejich tréninku chodí. Po rozvíčce (slalom a skákání přes překážky) jsme hráli hry a pak jsme se rozdělili na kluky a holky utkali v krátkém zápase. Nakonec pak nám dali ještě brožurku o týmu, který vedou.

Miroslav Audy, 8.A

Foto Aleš Kadlec

PTÁCI, MYŠI A JINÁ HAVĚŤ

V pátek 17. září 2021 navštívili naši školu pracovníci Záchraná stanice Ptačí centrum Brno a v parku před školou pro nás přichystali výukový program. Mohli jsme vidět, a dokonce si i pohladit různá zvířata. Mezi nimi byla například kachna divoká, sovy, kohout, myši, ježci, králíci,...

Eliška Šimáková ze 7.A

Čekaly nás i různé znalostní soutěže o zvířatech, jejichž výherci dostali jako odměnu záložku do knihy či fotku zvířete. Někteří žáci si odnesli i malý chlupatý suvenýr (myš). Měli z něj velkou radost, ale rodiče asi tak nadšení nebyli...

Myslím, že jsme se pobavili, mnozí si odnesli i nějaké ty poznatky a také jsme finančně pomohli záchráněným zvířatům.
Karolína Zemanová ze 7.B, foto: Aleš Kadlec

VÝLET 6.A DO ZOO

V úterý 21. září 2021 jsme jeli do brněnské zoo. Jeli s námi paní učitelka Benešová a pan učitel Veselý. Cesta byla klidná, sice jsme přestupovali, ale nijak nám to nevadilo.

V zoo jsme dostali průvodce. Byl velice milý a díky němu jsme mohli zažít věci, které se normálnímu návštěvníkovi nepoštěstí.

První zastávka byla u surikat, které jsme mohli krmit červy. Dost mě pobavil výraz mé kamarádky, která se těch červů vyloženě odmítala dotknout. Surikaty byly moc roztomilé a skákaly po skle, jen aby mohly dostat červa.

Další zastávka byla u prasat (nevím jejich přesné jméno), ty jsme taky mohli nakrmit. Házeli jsme jim kaštiny. Jeden kaštan jsem omylem hodila na to prase, ale řekla bych, že si toho ani nevšimlo.

Navštívili jsme také medvědice Iris a Kamčatku. U výběhu jsme počkali na paní, která nám o Iris něco popovídala. Medvědice byla velmi hravá. Také tu jsme mohli nakrmit – házeli jsme jí ryby a ovoce.

Poslední místo s nevědním zážitkem bylo u tapírů. Rozdělili jsme se do čtyř skupin a měli jsme ty tapíry hladit tak dlouho, dokud si nelehnou. Bohužel si ale nelehl ani jeden.

Potom se průvodce s námi rozloučil a my jsme se šli najíst. Po jídle jsme si pokračovali v prohlídce zoo sami, nestihli jsme sice vše, ale to nám nevadí.

Za tento báječný výlet vděčíme bývalé 9.B, která tento program minulý rok vyhrála na „Dni přírodních věd“, ale kvůli koronaviru si hlavní cenu – výlet do zoo nemohla „převzít“. Děkujeme.

Laura Trunečková, 6.A, foto: Lenka Benešová

NĚCO PRO PŘÍRODOZNALCE

*Den přírodních věd 9:
„Kdo bzučí, je medvěd“*

Ve středu 29. září 2021 se konal pro žáky 8. a 9. tříd devátý ročník Dne přírodních věd v brněnské zoo. Oproti minulému ročníku, který se musel konat online formou, jsme letos mohli přijet přímo do zoo.

Autobusem jsme se dopravili do Brna (v autobuse jsme přitom narazili na soupeře ze školy v Ořechově) a do zoo jsme došli pěšky. Hned se po příchodu se k nám připojili studenti prvního ročníku Střední průmyslové školy chemické v Brně, kteří nás soutěží provázeli. Vyplnili jsme formuláře a vydali se na první stanoviště.

Tématem letošního ročníku byla komunikace živočichů, které se týkaly otázky rozmístěné na pěti stanovištích.

Každé z nich bylo zaměřeno na jednu přírodní vědu, což je ve školních předmětech přírodopis, fyzika, chemie, zeměpis a ještě jednou přírodopis.

Nejprve jsme si poslechli text, který nám převyprávěli starší studenti Střední průmyslové školy chemické, a potom jsme odpovídali na otázky, které se daného tématu týkaly.

Nejdůležitější, jak se ukázalo, nebyly však vědomosti, ale to, jaký dáváte pozor a jestli chápete, co vám studenti řekli.

Ve čtvrtek jeli na stejnou soutěž také žáci 6. a 7. tříd. Když přišly výsledky, zjistili jsme, že jejich tým svou kategorií vyhrál a my jsme se ve výsledkové listině našli zhruba v polovině pořadí. Vzhledem k tomu, že v naší kategorii soutěžilo 57 družstev, to není vůbec špatné.

V zoo si zasoutěžila ve své učitelské kategorii i naše paní učitelka Benešová a obsadila krásné druhé místo.

Blahopřejeme stříbrnému týmu šestáků a sedmáků i paní učitelce.

Vítek Pelikán, 9.A, foto: Lenka Benešová

KDYŽ NEJEDE ELEKTŘINA...

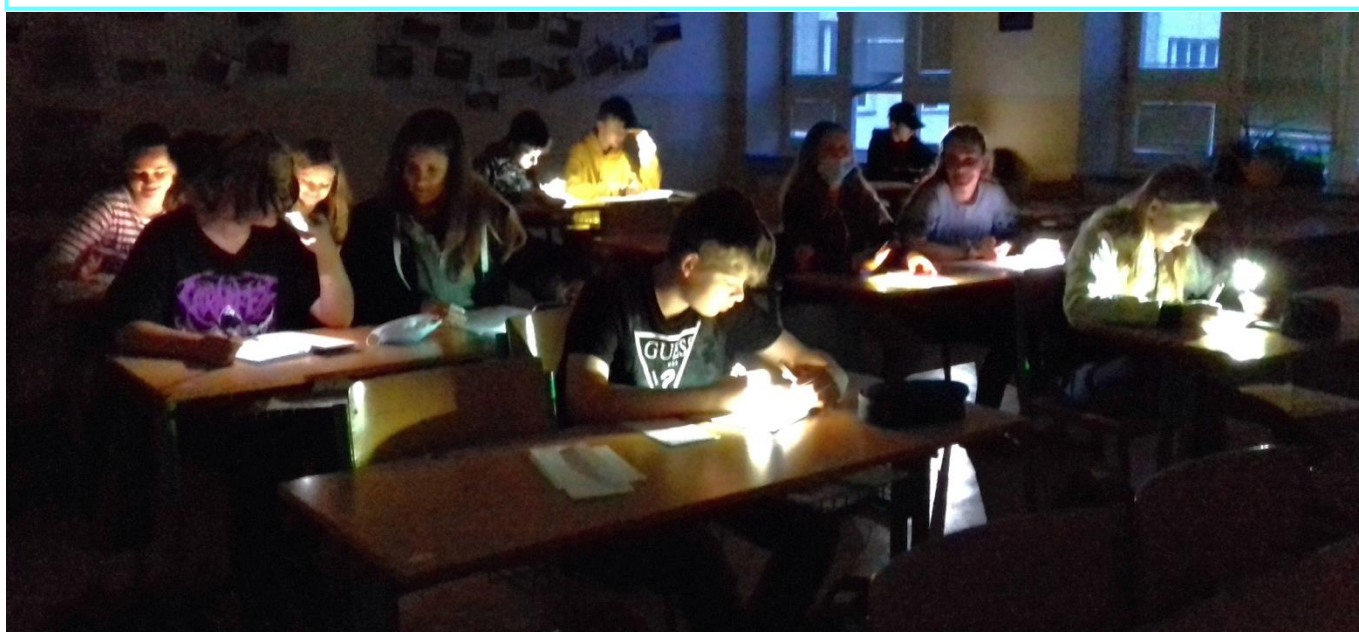
Ve středu 6. října 2021 začala v 7:00 ve třídě 9. B příprava žáků na přijímací zkoušky z českého jazyka. Tyto hodiny pro zájemce probíhají každý týden brzy ráno ještě před začátkem vyučování.

Byli jsme v plné práci, když vtom zhasla světla. Světlo z oken též nepřicházelo, jelikož byl podzim a venku byla ještě tma. Když nám došlo, že je velmi těžké pracovat s učebnicí, když nic nevidíme, napadlo nás rozsvítit svítidly v mobilních telefonech. Se světlem jsme si tedy poradili, ale začali jsme se strachovat o oběd, v tomto případě o oblíbenou svíčkovou na smetaně, kterou by paní kuchařky bez elektřiny asi těžko uvařily. A taky topení ve škole též potřebuje elektřinu, jen abychom nezmrzli...

Naše obavy byly naštěstí zbytečné. Elektřinu za pár minut opět nahodili, hned potom, co nás paní učitelka vyfotografovala a pochválila za to, jak hezky jsme si poradili. Výuka pak už pokračovala bez problémů.

Napadlo vás už někdy, jak jsme na elektřině závislí? Jak nám vadí, když najednou nefunguje to, na co jsme zvyklí?

Tomáš Pazourek, 9.B, foto: Vlasta Sokolová

DEVÁŤÁCI NA ÚŘADU PRÁCE

Jelikož se my, deváťáci, už pomalu chystáme na dubnové přijímací zkoušky, tak jsme 30. září 2021 navštívili pod vedením naší paní ředitelky Fialové Úřad práce Brno-venkov. Paní, která tam pracuje, se nám snažila pomoci s volbou budoucího povolání. Promítla nám prezentaci a pověděla nám, kdo má hlavní slovo při výběru střední školy, jaké typy středních škol jsou, jaké obory jsou nejžádanější a jak zjistit, která škola je pro mě nejlepší. Postupně se nás ptala, na jaké školy bychom chtěli jít a proč.

Na zdech v místnosti byly rozvěšeny papíry s obory, které lze studovat. Paní nám dala čas, abychom si místnost prošli a našli si obory, které nám připadají zajímavé a vzali si papír, na kterém byly uvedeny školy, které nabízejí studium daného oboru, a co musíme splnit, abychom mohli takový obor studovat.

Potom nás zavedla do vedlejší místnosti, kde byly šanony jednotlivých škol v Jihomoravském kraji. Měli tam napsány všeobecné informace o vybrané

škole, z čeho se dělají přijímačky, kolik žáků se tam minulý rok hlásilo, kolik přijali a kolik žáků vezmou letos. Z toho jsme mohli odvodit, jak těžké bude se na danou školu dostat. Zároveň zde byly letáčky různých škol, které jsme si mohli vzít.

Pak nám paní rozdala dva papíry a dělali jsme testy, podle kterých jsme měli zjistit, jaká škola se k nám hodí. Většinou nám vyšel obor, na který chceme jít, ale samozřejmě se nesmíme úplně řídit tím, co nám vyšlo. Podle mě bude nejlepší jít tam, kde nás to bude bavit. Takže uvidíme, kam naše kroky budou nakonec směřovat.

A myslím, že nemluvím sama za sebe, když řeknu, že nejlepší z celého výjezdu do Brna byl nakonec rozchod, který jsme od paní ředitelky dostali, abychom si mohli třeba skočit na hranolky.

Anna Martincová, 9.B
Foto:commons.wikimedia.org

STŘELICKÝ KROS 2021

Po koronavirové přestávce se uskutečnily tradiční běžecké závody - Střelický kros. Na 150 běžců a běžkyň si to opět rozdalo ve 20 kategoriích rozdělených podle pohlaví a věku. Počasí bylo vcelku příjemné, leč trochu chladnější, a tak čaj tek proudem a pro zahřátí se hodily i horké párky.

Střeličtí běžci měli možnost změřit své síly se závodníky z širokého okolí. A nevedli si vůbec špatně. Ve svých kategoriích dokázali zvítězit Kateřina Šmotková, Luboš Pěnička, Vojtěch Zátrapa, Klára Koumarová, Jakub Křištof a v kategorii mužů Martin Pargač. Na druhých místech skončili závodníci Vilém Vodička, Daniel Brückner, David Pavloušek, Přemek Pelikán, Vítek Pelikán a mezi ženami Jana Kučerová. Třetí místa obsadili ve svých kategoriích Šimon Kos, Vincenc Moštěk, Kristýna Megová, David Svoboda, Anna Valoušková a Vojtěch Krupík.

Gratulace vítězům, čest poraženým a sportu zdar.

Aleš Kadlec (upraveno), foto: Aleš Kadlec

STŘELICKÝ KROS

Střelický kros stojí za to,
nemusím vždy vyhrát zlato.
S bráchou poměříme síly,
rozběhnu se –
a hned jsem v cíli.
Pan učitel s mikrofonem,
výsledky hlásí rázným tónem.
Jiný zas tiskne diplomy,
ocení se jimi dobré výkony.

Že má Mirka Knapková lepší čas?
To mi neva,
příští rok to zkusím znova.

Přemek Pelikán a Vítek Pelikán z 9.A

*Ale, ale, našim borcům
to nejenom běhá, oni
mají i básnické vlohy!...*

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU HANOU BURYŠKOVOU

Letošní rubriku Rozhovory a ankety zahajujeme rozhovorem s paní učitelkou Buryškovou. Učí na prvním stupni a letos má prvňáčky, ale ještě před rokem učila jednu z pátých tříd, tedy měla i nás dva, letošní šestáky. Rádi na ni vzpomínáme a s chutí jsme se za ní vypravili s naším rozhovorem.

Jak dlouho učíte na naší škole?

Ve Střelicích teď učím devátým rokem v kuse, předtím jsem zde absolvovala praxi, když jsem byla ještě na vysoké škole a zaskakovala jsem za déle chybějící kolegyni.

Proč jste si vybrala práci učitelky?

Na to mám úplně jednoduchou odpověď – protože mě baví práce s dětmi.

Jaké byly Vaše první pocity z učení?

Už si to nepamatuji, bylo to dávno.

Neuvažovala jste někdy, že byste učila i starší děti?

Ne, protože, jsou větší než já.

Co Vás na práci učitelky baví?

Každý den je jiný, přivedu děti k poznání. V první třídě se naučí číst, psát, počítat, pak se učí další věci.

Jaká jiná práce by Vás lákala?

Nejvíce by mě lákala práce průvodkyně.

Co byste změnila na naší škole?

Jenom drobnosti, nic podstatného.

Dala jste někdy vtipnou poznámku?

Nejspíš ne.

A Vy sama jste nějakou poznámku dostala, za co?

Spala jsem v hodině češtiny a houpala se na židli.

Chodila jste jako malá do nějakých kroužků?

Chodila jsem do hasiče a do sokola, v hudebce jsem se učila hrát na klavír.

Jaké knížky jste ráda četla?

Ráda jsem četla povídky od Jaroslava Foglara, indiánky od Karla Maye a dívčí romány.

Jaký dětský film nebo seriál jste měla ráda?

Nejvíc jsem měla ráda film „S tebou mě baví svět“.

Který sport Vás nejvíce bavil?

Nejvíce mě bavila gymnastika, plavání a lyžování.

Víme o Vás, že ráda cestujete, kde se Vám líbilo nejvíce?

Kde se mi nejvíc líbilo, to jen tak nedá říct. Byla na hodně místech a spousta z nich byla krásná, ale nejdéle jsem pobývala v Kanadě a v USA.

Jaký je Váš životní sen?

Chtěla bych prožít život v pohodě, cestovat po světě a mít zdravou rodinu.

Telegraficky:

Oblíbené jídlo: Vepřová panenka s houbovou omáčkou a hranolky.

Oblíbená písnička: Krutá válka a Přítel.

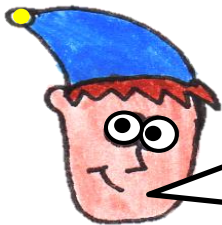
Oblíbený zpěvák či skupina: Spirituál kvintet a Jaromír Nohavica.

Oblíbené zvíře: Pes.

Oblíbená barva: Modrá.

Adéla Netíková a Fabián Smutný, 6.B

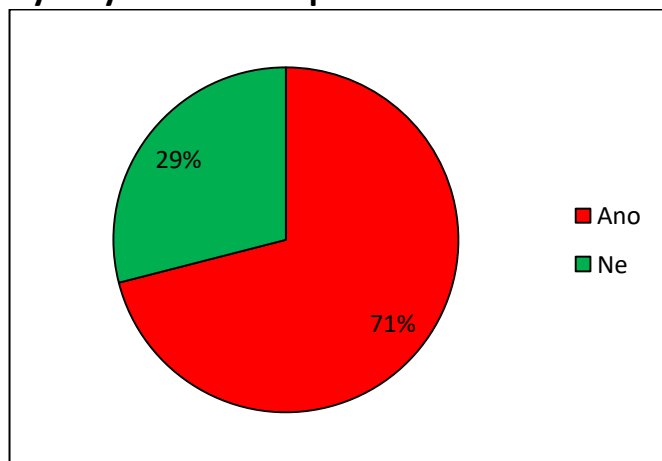
Foto: Hana Buryšková

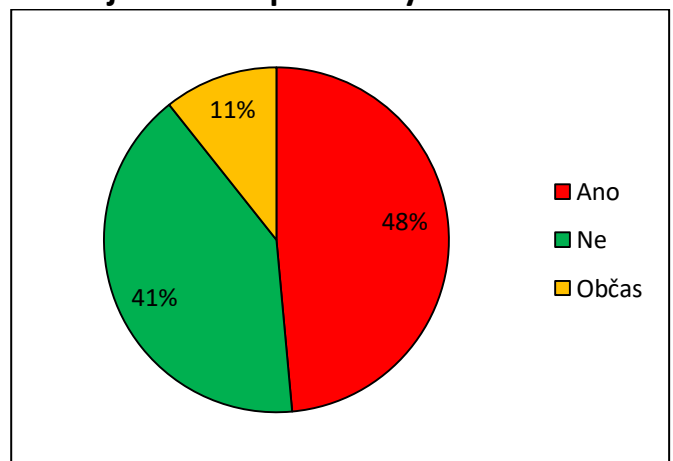
V prosinci 2020 v náročné době rotační výuky, kdy chodila do školy polovina tříd, a za přísných hygienických opatření, kvůli kterým se nesměly třídy potkávat, dali naši redaktoři dohromady dvě ankety. Už brzy jim bude rok, ale do koše jsme je nevyhodili.

ANKETA O DISTANČNÍ VÝUCE

Byla výuka doma lepší než ve škole?

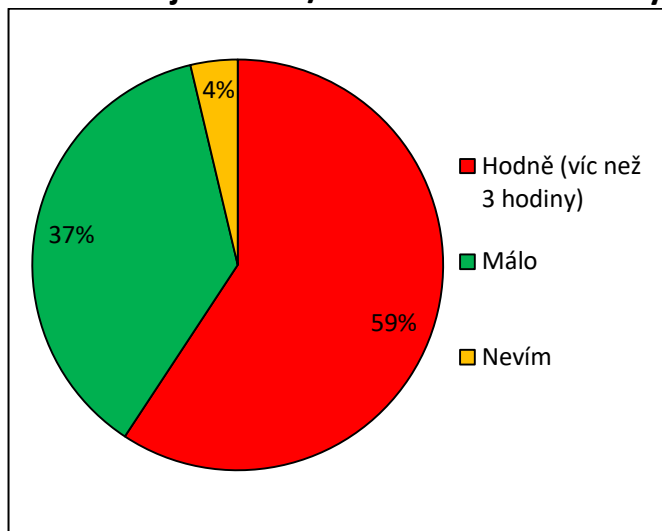

Měli jste doma problémy s technikou?

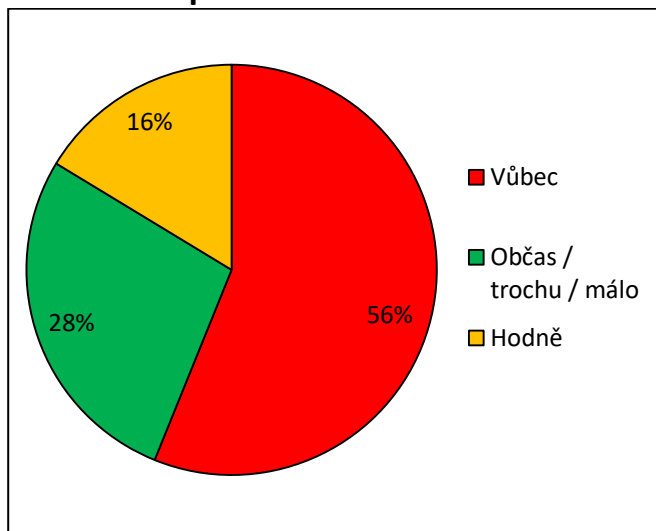

ROZHOVORY A ANKETY

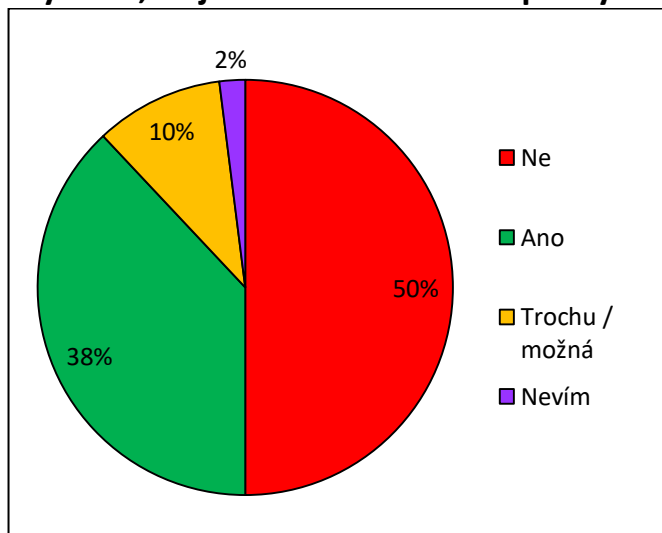
Kolik času jsi strávil/a nad domácími úkoly?

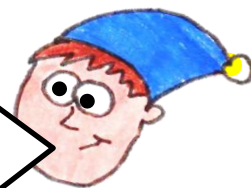
Jak moc ti pomáhali rodiče?

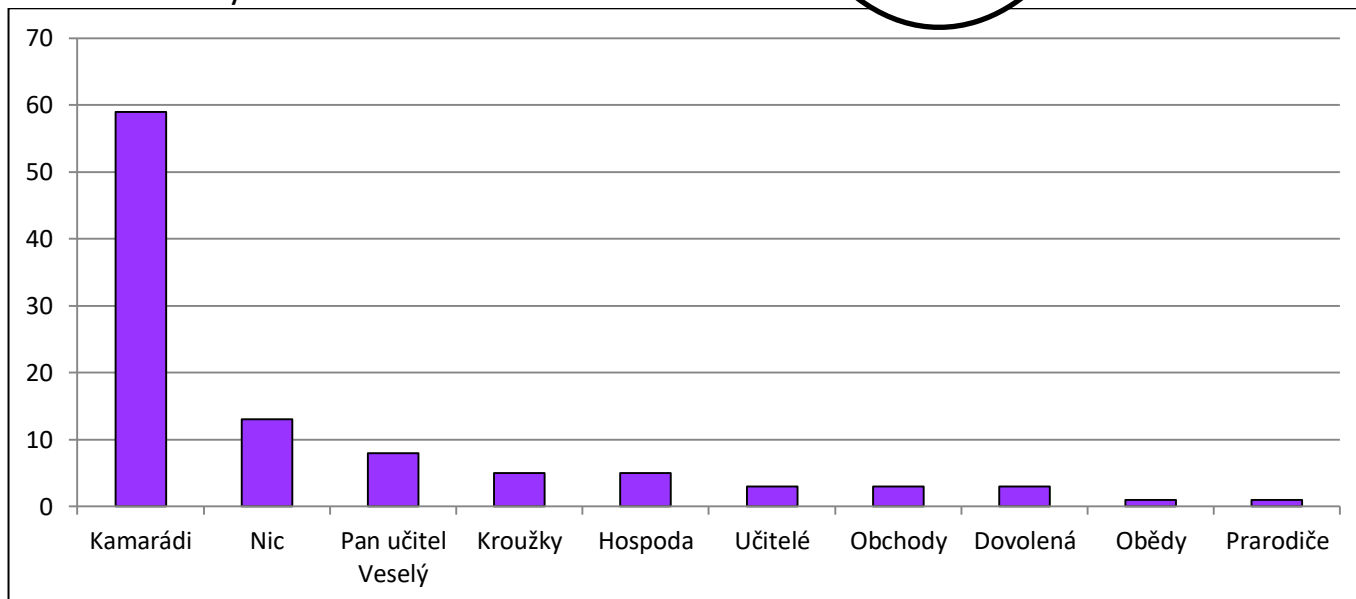
Myslíš si, že je koronavirus nebezpečný?

Berte prosím tyto údaje trochu s rezervou, je možné, že žáci své názory pozměnili. Takto to viděli v prosinci 2020.

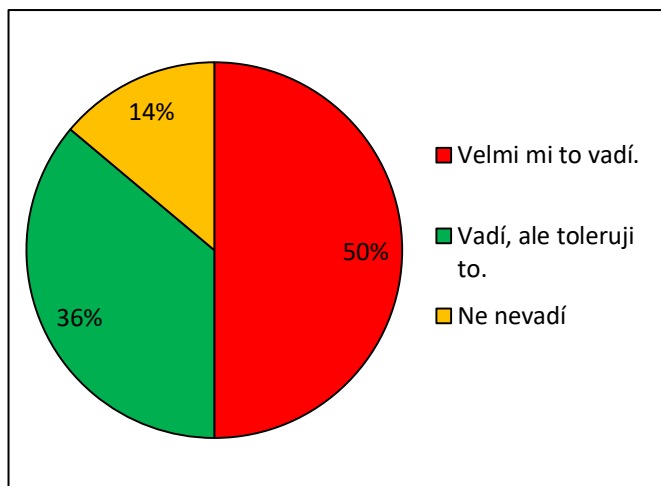
Co ti nejvíce chybělo během zavření škol a lockdownu?

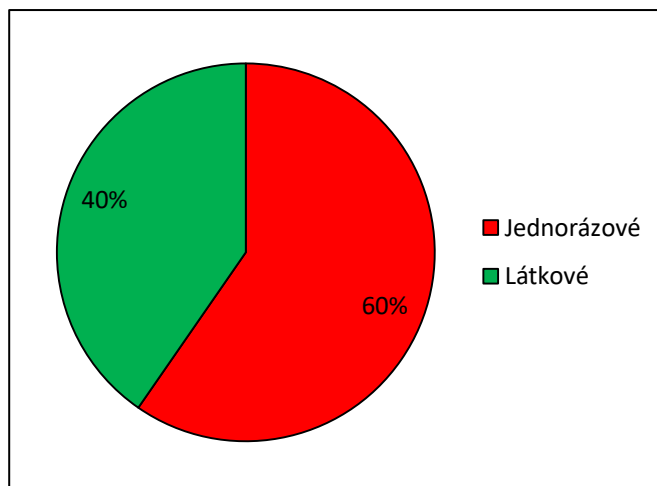
Tomáš Pazourek a Keito Pracný, 9.B

DODRŽUJEME HYGIENICKÁ NAŘÍZENÍ?

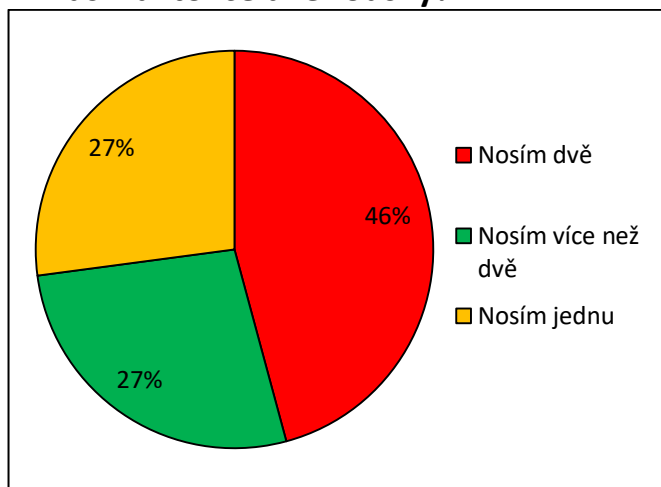
Vadí ti nošení roušek?

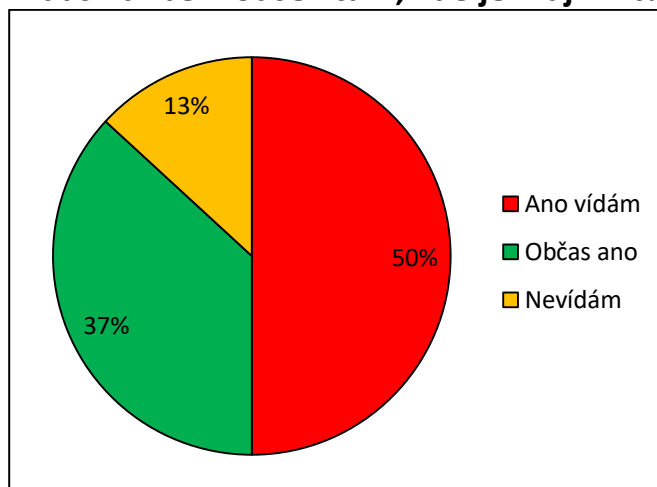
Nosíš jednorázové, nebo látkové roušky?

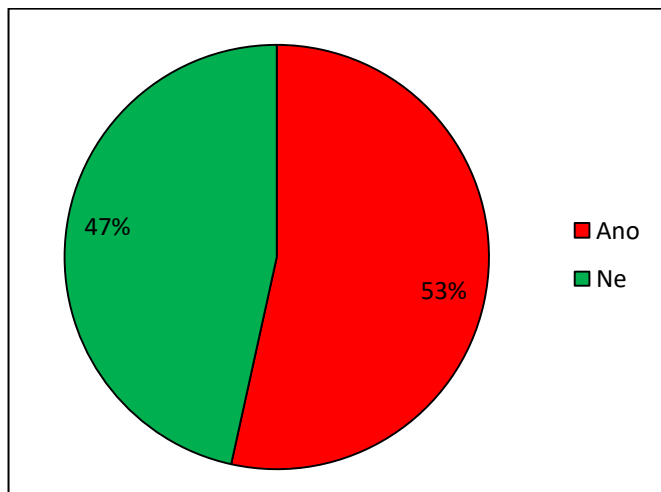
Míváš v aktovce dvě roušky?

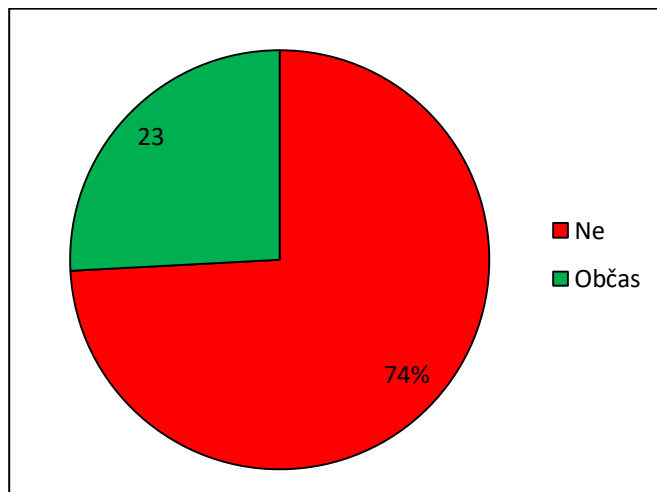
Vídáš lidi bez roušek tam, kde je mají mít?

Smrdí ti dezinfekce?

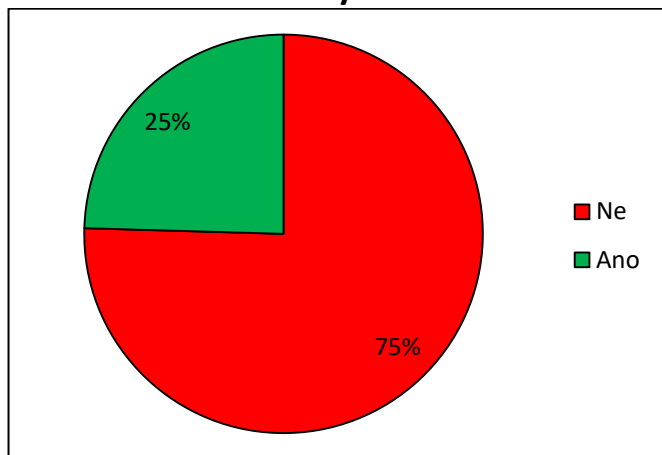

Dáváš si v obchodech na ruce dezinfekci?

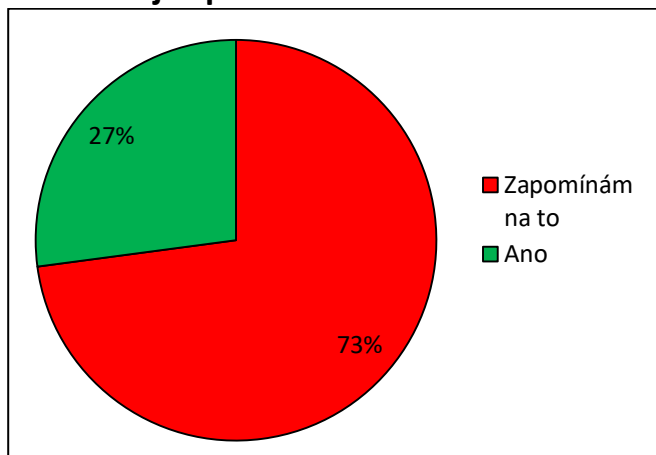

ROZHOVORY A ANKETY

Nosíš s sebou do školy vlastní dezinfekci?

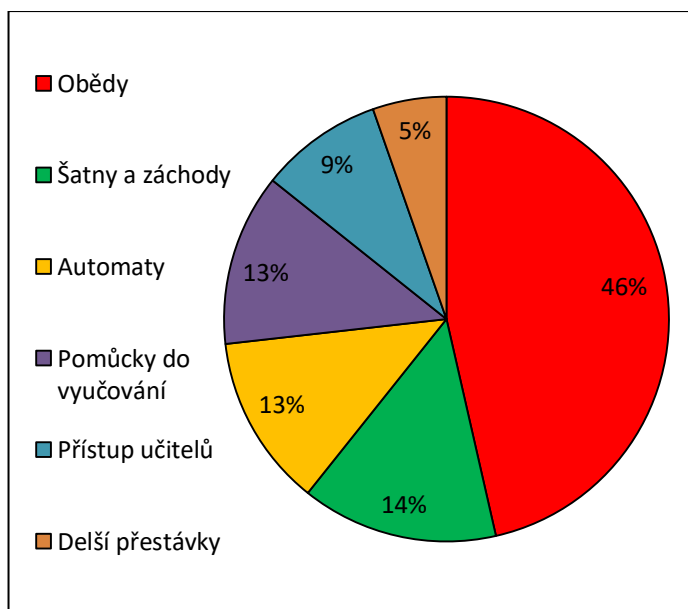
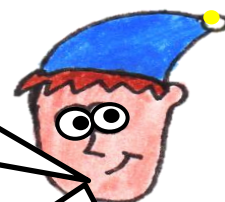
Dezinfikuješ po sobě místo i bez nařízení?

Václav Švestka a Jakub Holzer, 7.B

CO BYCHOM CHTĚLI NA ŠKOLE ZMĚNIT

Na začátku nového školního roku jsme zapřemýšleli, co by se dalo na naší škole vylepšit, a tak jsme se na to zeptali i našich žáků – co by chtěli změnit, vylepšit, pořídit...

*výběr ze dvou jídel, lepší kvalita, větší porce...

**interaktivní tabule, vybavení tělocvičny...

Další přání: písničky v rozhlase, hodina vaření, školní psycholog.

Obědy někomu vyhovují, někomu ne, je těžké zavděčit se všem...

Přání jsou to jinak hezká, většinou však mají nějaké to „ale“:

Zrekonstruované záchody hned začal někdo ničit – nebyly to zbytečně vyhozené peníze?

Automaty jsme tu už měli, ale byly také poškozovány a všude možně se válely obaly od pamlsků.

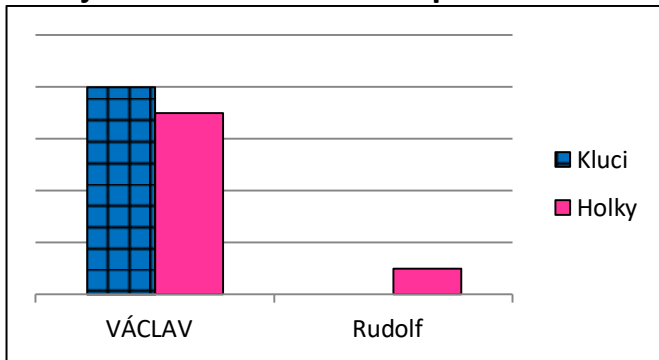
A delší přestávky? Ty by prodloužily vyučování, takže žádné nejpozději ve 14.30 konec...

A tak by se dalo pokračovat....

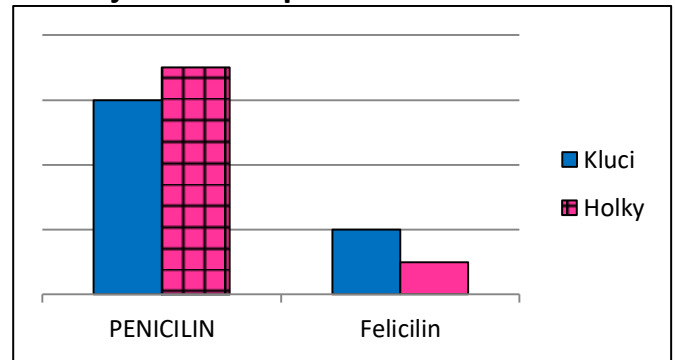
Václav Švestka a Jakub Holzer, 7.B

HOLKY VERSUS KLUCI

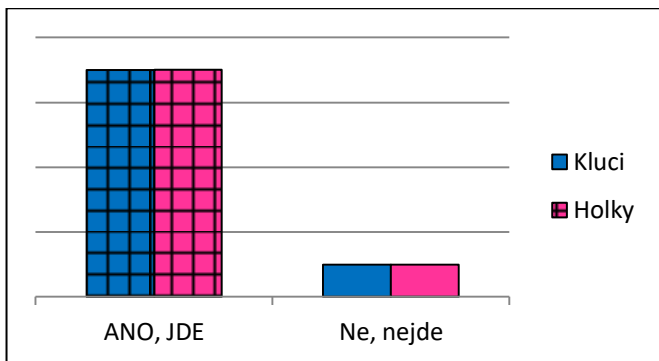
Jaké jméno dostal Karel IV. po narození?

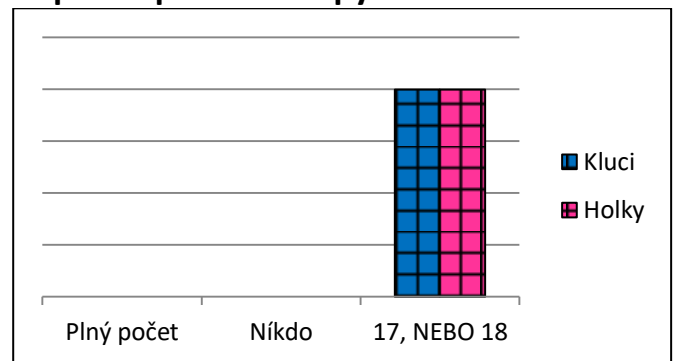
Jak se jmenovala první antibiotika?

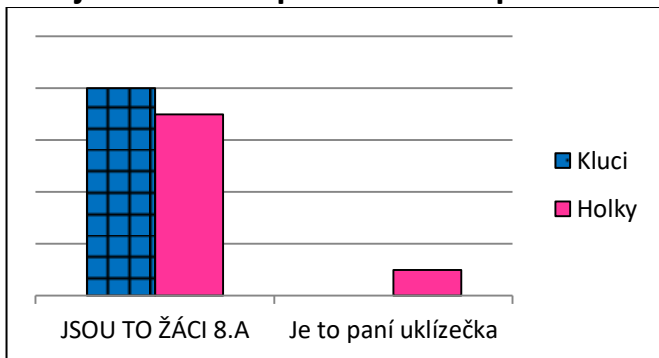
Lze uplatit pana učitele Kučeru banánky v čokoládě?

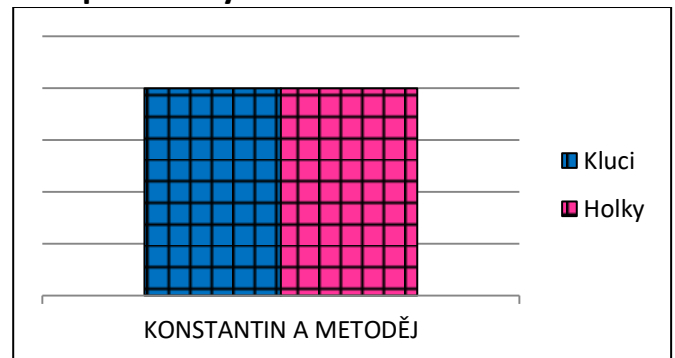
Kolik mužů z Magalhaesovy posádky doplulo zpět do evropy?

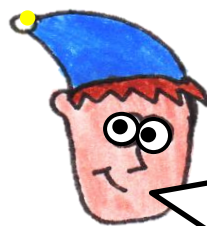
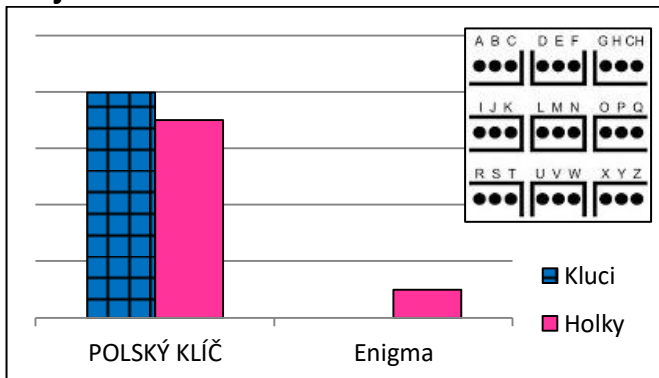
Kdo jsou členové pořádkové inspekce?

Kdo přišel z Byzance na Velkou Moravu?

Co je to to za šifru?

Letošní první klání vyhráli kluci – mají 3 vítězství a 4 remízy. Jestli jim jenom více sedly otázky, nebo jim to více pálí, poznáme v dalších soubojích.

Miroslav Audy, 8.A

PROBLÉM ZVANÝ DROGY

Drogy. Často o nich slýcháme, že školy jsme poučeni, co mohou způsobit. Přesto stále představují aktuální problém. Proto si o nich něco povězte.

Proč je vlastně někteří lidé berou? Řekla bych, že většina z nich chtěla zažít něco, co bez jejich pomoci nedokáže. Po několika experimentech však už může začít vznikat závislost, která je nutí dávat si dál.

Závislost je dvojího druhu – psychická a fyzická. Nedá se říct, která je horší, neboť má každý narkoman jiné abstinenční příznaky a záleží, jakou bere látku a jak dlouho ji užívá. Některé látky jsou čistě psychicky návykové, jiné fyzicky a další oběma způsoby.

Psychická závislost se vyznačuje hlavně potřebou se jakýmkoliv způsobem dostat k příčině závislosti, v tomto případě návykové látky. Fyzická způsobuje velké zdravotní komplikace, jako například bolesti kloubů, velmi silné křeče, zvracení, průjemy.

K opakovanému užívání drog vede jejich uživatele ze začátku potřeba navození dobrých pocitů, utlumení nebo naopak povzbuzení, po častějším užívání jde však o dosažení alespoň pocitů „normálního“ člověka, protože ve stavu bez návykové látky se cítí velmi špatně.

Mezi nejznámější drogy patří například opiáty, stimulační drogy a psychofarmaka, což jsou látky používané proti psychickým nemocem. Patří mezi ně i látky, které závislost nezpůsobují vůbec, nebo jen mírně, jako například konopí, LSD nebo extáze. Patří mezi drogy kvůli svým účinkům.

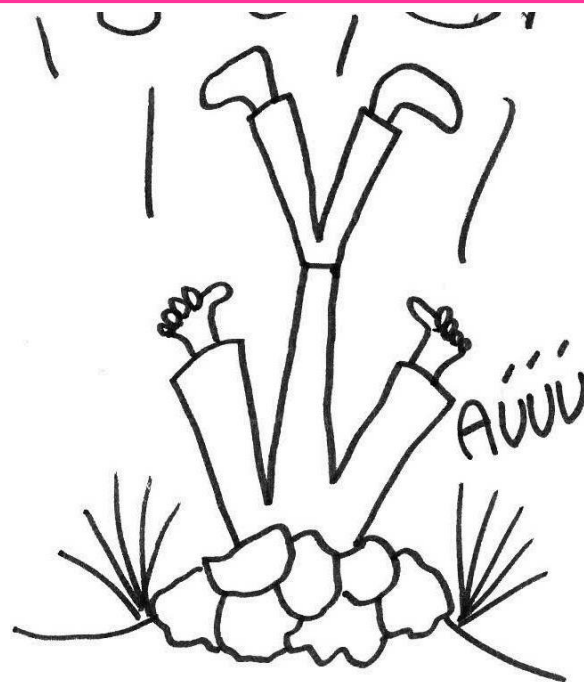
V ČR je v této chvíli legální jen konopí s vysokým obsahem CBD, což je látka, která může pomoci například při psychických onemocněních apod.

Naopak konopí s vyšším podílem THC je nelegální a způsobuje změněné vnímání času, pocity štěstí a mnoho dalšího, avšak má také mnoho nežádoucích účinků. Jedním z nejvíce nebezpečných může být výrazné zhoršení

paměti a u některých osob se mohou rozvinout úzkosti, ztráta motivace a schizofrenie, která se vyznačuje strachem z naprosto běžných činností, jako je třeba nakupování v obchodě nebo rozhovory s jinými lidmi.

LSD je uměle vyrobené, a dokonce se užívalo k léčení psychických poruch, ale jako každá jiná droga má svou stinnou stránku – u lidí vyvolává zrakové halucinace, při kterých vidí např. vlnící se zdi nebo pociťují prolínání smyslů, což se projevuje třeba tím, že vidí hudbu, a způsobuje tzv. bad trip (v překladu špatný výlet), který přináší nepříjemné počitky ve formě silných depresivních a úzkostných stavů.

Extáze je dnes velmi rozšířená nebezpečná droga. Lidé jsou po jejím požití většinou hodně komunikativní a plní energie, mají rozšířené zorničky a hodně se potí, přitom ale nemají pocit žízně, a tak v mnoha případech zkolabují

bud' na fyzické vyčerpání, nebo na nedostatek tekutin. Několik dní po požití mohou také pociťovat horší náladu z důvodu vyčerpání tzv. hormonů štěstí, které se po požití vyplavují.

Tak to by pro dnešek stačilo, příště se podíváme na další drogy.

Adéla Škárková, 8.B, obr.: archiv

VÝCVIK ZÁCHRANNÝCH PSŮ

Cvičím psy už dlouho, takže vím, jak na to. Proto jsem se rozhodla, že se s vámi podělím o své zkušenosti.

Podstatné je sehnat psa vhodného pro výcvik. S vlastním výcvikem můžete stejně jako já začít u sebe doma.

Svou Kiru jsem nejprve naučila povel „štěkej“. Dřepla jsem si a řekla jsem „štěkej“, a když štěkla, ihned dostala odměnu. To jsem dělala každý den.

Potom jsem poprosila mámu, aby se Kiře schovala a Kira ji měla najít. Toto jsme trénovali také dlouho. Poté jsem jela na sutiny, kde byli další výcvikáři a ti se mé fence schovávali. Hledání osob jsme tam pak často trénovali. A teď je to fenka, která jde na ZZZ (základní záchranné zkoušky).

Karolína Zemanová, 7.B

Obr:toller-klub.cz

JAK NA CHOV KŘEČÍKA DŽUNGARSKÉHO

Křečík džungarský je zvířátko, které lidé často chovají jako domácího mazlíčka. Je roztomilý, přátelský. Má mírnou, společenskou povahu a spoustu energie stále něco prozkoumávat, hrát si.

Křečík má rád společnost. I v přírodě žije ve skupinkách – nejpřirozenější je chov jednoho samečka s několika samičkami, pokud ale nemáte zajištěný odbyt mláďat, je lepší chovat pouze samičky.

Pro začínající chovatele tu mám pár dobrých rad.

Vhodné krmivo

Pro křečičky je vhodné krmivo PUUR, obsahuje totiž bílkoviny (např. moučné červy), mému křečkovi chutná nejvíce.

Bylinky: listy borůvek, malin, vrby, jabloně, hrušky.

Zelenina a ovoce: okurka, mrkev, celer, jablko (jako pamlsek, nasušit) atd.

Bylinky a rostliny: rakytník, sedmikráska, měsíček, jetel, dobromysl, jitrocel, heřmánek, pampeliška...

Vhodná klec

Minimální rozměry klece pro křečička džungarského jsou 70 × 40 × 40 cm. V kleci by měl mít kolečko na běhání o průměru 17 - 20 cm, pozor – ne menší, jinak by si mohl něco udělat se zády (s páteří).

V kleci musí mít misku na krmivo, napáječku, vhodný je domeček nebo nějaký úkryt a hračky. Samozřejmě je podestýlka (nejlépe hobliny).

Klec by měla mít rozestupy mezi mřížemi 0,5 - 1 cm. Prověřte, jestli klec dobře proudí vzduch.

Kateřina Zahradníková, 7. A, foto: zoo.cz

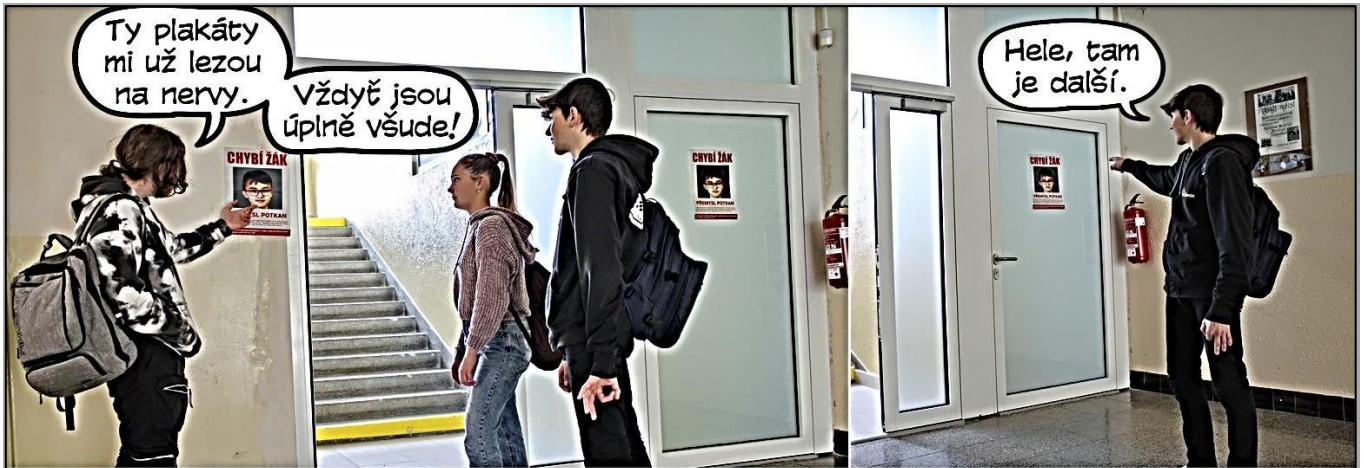
PO ŠKOLE

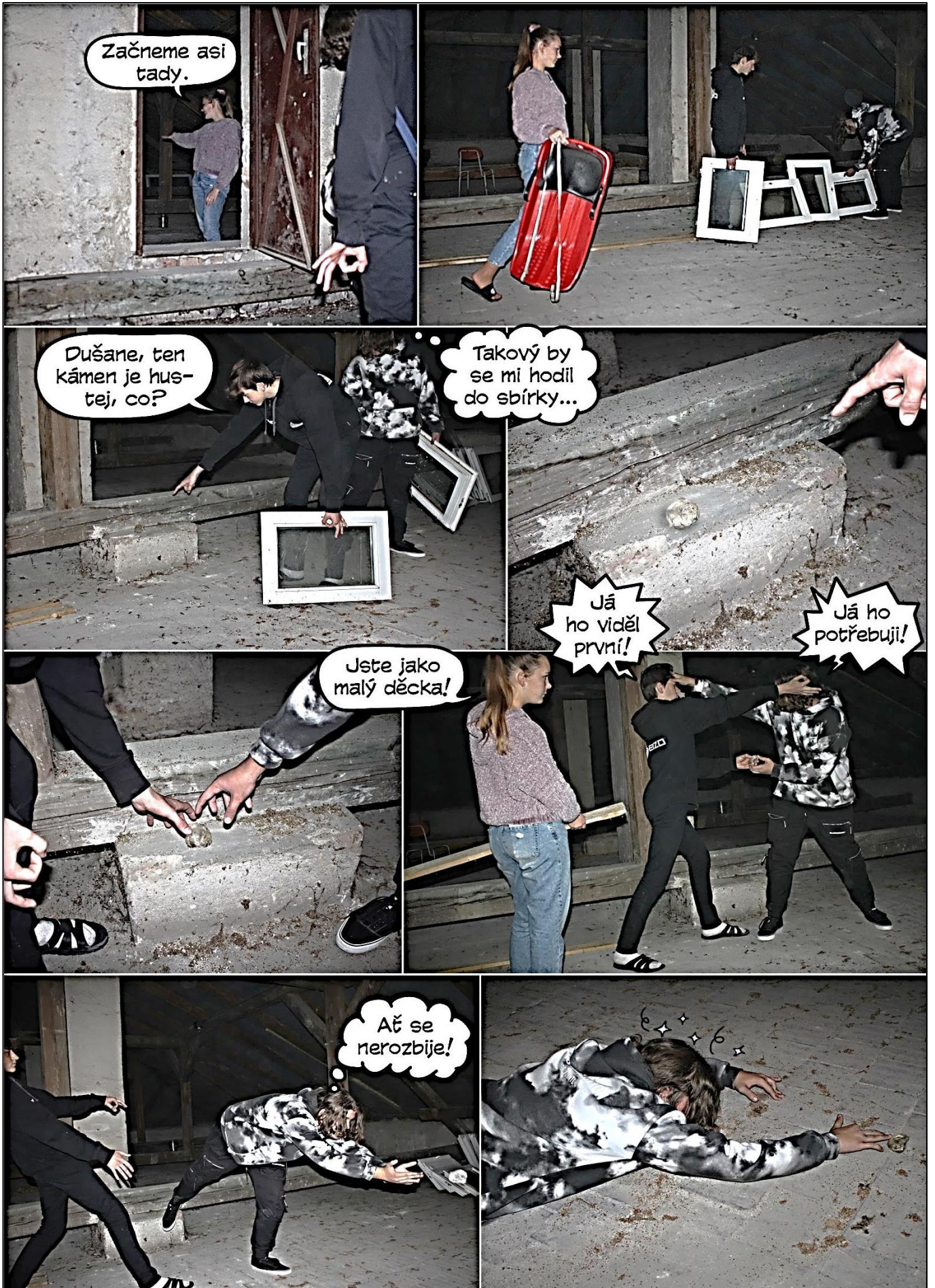
1. díl

FOTOKOMIKS

Žáci Jiří, Dušan a Lenka byli po škole.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Obsazení

Jiří Novotný, 9.B
„Jiří“

Matěj Král, 9.A
„Dušan“

Aneta Švejkarová, 9.B
„Lenka“

Mgr. Bohumír Veselý
pan správce

Mgr. Vlasta Sokolová
paní učitelka

Režie

Tomáš Pazourek, 9.B

Spisovatel

Tomáš Pazourek, 9.B
Matěj Král, 9.A

Fotograf

Tomáš Pazourek, 9.B

Editor

Tomáš Pazourek, 9.B

Rekvizity

Keito Pracný, 9.B
Matěj Král, 9.A

Co si myslí...

... MŮJ PES

Ahoj všichni, jmenuji se Dia a v téhle domácnosti jsem teprve tři měsíce. Když si mě přivezli, vůbec jsem nechápala, kde jsem. Nejdřív jsem šla do obývacího pokoje a tam jsem to pořádně očuchala. Hned jak jsem všechno omrkla, šla jsem se trochu víc seznámit se svou novou rodinou.

Teď mi je skoro pět měsíců. Každé ráno, kromě dvou dnů, celá moje rodina vstane a začne se oblékat, čistit si zuby a chystat svačiny. Potom mě z ničeho nic vezme do ruky moje panička a dá mě do mého pelíšku. A pak se zavřou dveře a já už vím, že zase někam odjeli.

Celé dopoledne většinou prospím. A potom uslyším, jak někdo otvírá dveře. Začnu se radovat a vrtět ocáskem. Už jenom čekám na to, až se otevřou.

Už. Ve dveřích stojí panička a já vím, že mám povinnost ji přivítat. Potom jde pro obojek a jdeme na kratší procházku, na vodítku ještě moc chodit neumím.

Po procházce jsem plná energie a začnu vyvádět. Panička mi dá jídlo a já ho hned sním.

Potom přijede páníček a já se můžu zbláznit, většinou se i počůrá, když ho vidím. Protože jsem lovecký pes, tak mě bere ještě jednou ven, ale tentokrát na větší procházku. Do lesa. To já zbožňuju.

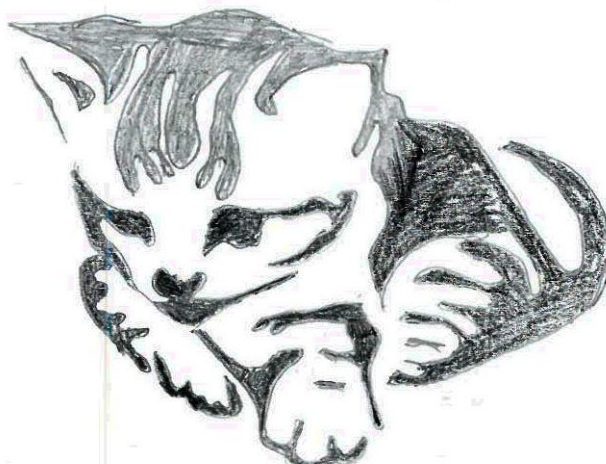
Běhám po lese a někdy pozoruji zvířata. Můj páníček má s sebou píšťalku, a když jsem trochu dál od něj, tak zapíská a já už vím, že mám jít za ním. Většinou za ním běžím proto, že chci nějakou tu dobrotu do bříška.

No a potom se vracíme domů a celá rodina je doma. Se všemi strávím hezký večer a někdy, když mám náladu, což mám skoro pořád, si začnu hrát. A potom, když jsem unavená, tak si lehnu a počkám, až se zhasne a jde se spát.

Kateřina Bezoušková, 9.A

... NAŠE KOČKA?

Ahoj, jsem kočka a jmenuji se Julie. Žiji v domě s Pelikánovými už od doby, co jsem byla malé kotě. Už se blíží ráno a oni budou vstávat. Teď ležím na gauči. Je po šesté hodině a já jdu skákat po těch velkých do jejich pelíšku. Sice jsem už včera dostala najíst, ale třeba to pochopí a dají mi i teď... „Mňauvajs!!! Ta sedla!“

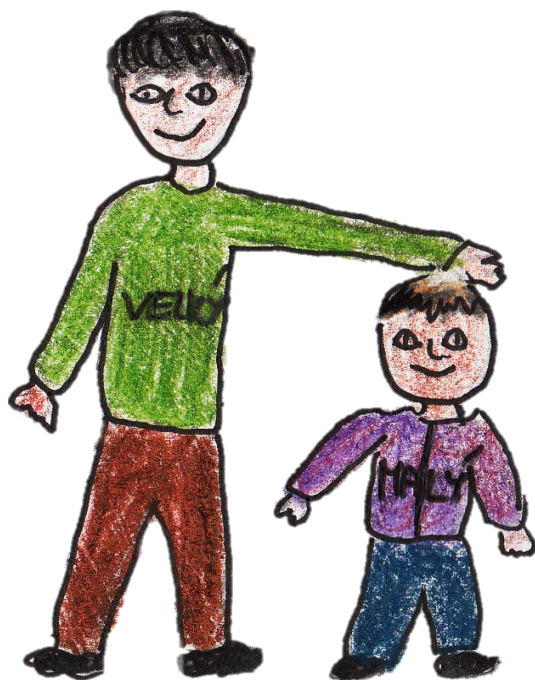
Místo jídla jsem si obstarala pěknou ránu nohou a pád z postele. Takhle by to tedy nešlo! Jdu probudit malého, ať mě pustí ven.

Už odjeli a já jsem tady zase sama. I když to vlastně není tak úplně pravda, protože náš soused má dva kocoury. Možná půjdu za nimi, ale to asi ne. Vyrazím na pole a zkusím ulovit nějakou tu myšku.

Jenže dopadlo to přesně tak, jak jsem předpokládala – je zima a všechny myši i hraboši mají malé kožichy, je jim zima, a tak jsou zalezlí.

Mě naštěstí hřeje můj hustý bílý kožíšek. Kdyby byl sníh, užila bych si mnohem více zábavy, protože ve sněhu jsem prakticky neviditelná.

Nikde nikdo, a tak se uvelebím u dveří do zahrady.

Konečně přijel velký! Jdu škrábat na skleněné dveře. Pravděpodobně to neuslyší, protože na tlapce mám jemné polštářky. Velká ale nesnáší, když má šmouhy na skle, proto mě určitě moc rád pustí.

Jako obvykle zatopil v krbu a mně je uvnitř strašné teplo, a tak se zastavím mezi dveřmi. Naštval se a vykřikl: „Bud' pojd' dovnitř, nebo vystřel ven!“ Já jdu samozřejmě dovnitř.

Spím na křesle a něco začne řinčet. Velký jde otevřít hlavní dveře a já pořád spím. Přišla velká a střední.

Ale co to slyším? Ne, to snad ne! To zní jako: „Jůlíčku-půlíčku!!!“

Tohle jméno mi dal malý. A pokud přišel i malý, přichází čas mazlení! Malý se blíží a střemhlav se řítí za mnou. Já sice začnu kňučet a bránit se, ale on, jakoby neslyšel. Uf! Podařilo se mi vyklouznout z jeho sevření.

Jdu k lince a začnu prosit o jídlo. Ze všech stran se začne ozývat: „Julino, sklapni!“ nebo „Julie, buď ticho!“ Konečně jde malý s mým jídlem a já si pochutnávám na své porci.

Sice mi občas lezou na nervy, ale v podstatě je mám ráda.

Vítek Pelikán, 9.A

... RYBY

Pane bože, už zase se na mě dívá to zvláštní stvoření. To stvoření se na mě chodí dívat každý den. Má dvě velké modré oči, dvě uši, ústa a dvě obrovské ploutve s prsty.

Dnešek je úplně stejný jako každý jiný den, je to tady studené a mokré. Jídlo dostávám jednou týdně, sním ho za pět minut a zbytek týdne hladovím. Mám pocit, že mi čistí domov jednou za uherský rok.

Asi před týdnem se to zvláštní stvoření, které se na mě chodívá dívat každý den, bavilo s jiným zvláštním stvořením, že bych měla dostat novou

ÚSPĚCHY STELY KLEVETOVÉ

Letošní rubriku Literární koutek, začínáme poněkud nezvykle – místo žákovských prací z hodin výtvarné výchovy (na ty dojde posléze) věnujeme trochu prostoru ocenění úspěchu naší bývalé žákyně Stely Klevetové, která v loňském školním roce zabodovala ve výtvarných soutěžích.

V soutěži **Tvořím, tedy jsem**, kterou vyhlásila MAS Bobrava, Stela zvítězila v kategorii komiks, kde porotu zaujala svým příběhem o nevhodném chování mladých lidí na internetu (obr. 3).

Ve výtvarné soutěži **Požární ochrana očima dětí a mládeže**, vyhlašované každým rokem Sdružením hasičů, skončila Stela v okresním kole na 2. místě se svým obrazem (obr. 1).

A ještě jednou uspěla se svým komiksem, a to v soutěži pořádané Policií ČR. Má název **Bezpečně v kyberprostoru** a znovu se jedná o téma bezpečného pohybu na internetu. Stela byla opět se svým příběhem představeným v podobě komiksu nejúspěšnější (obr.2).

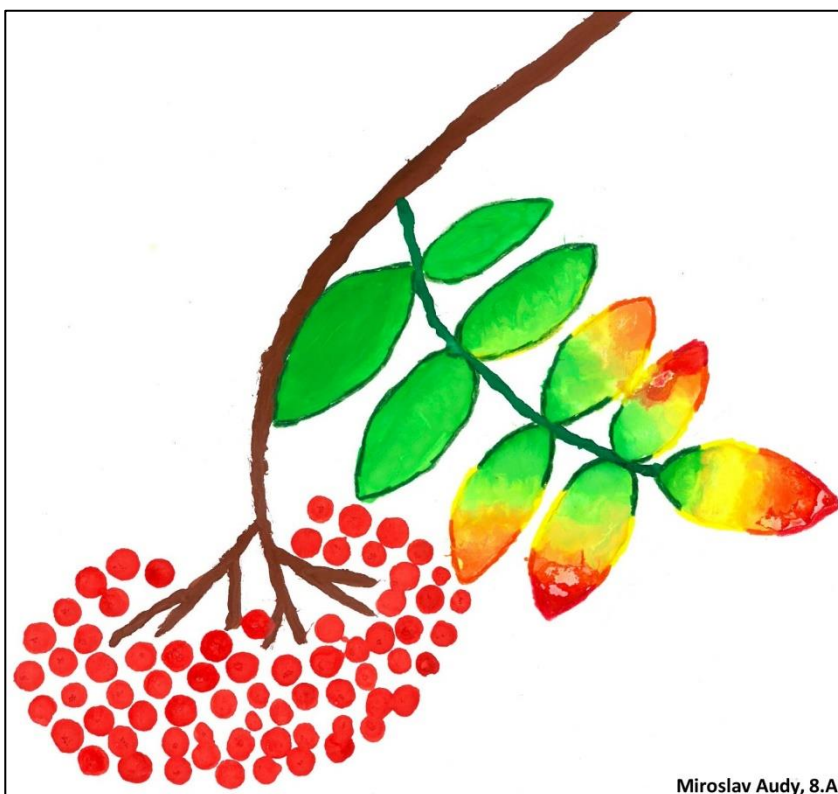
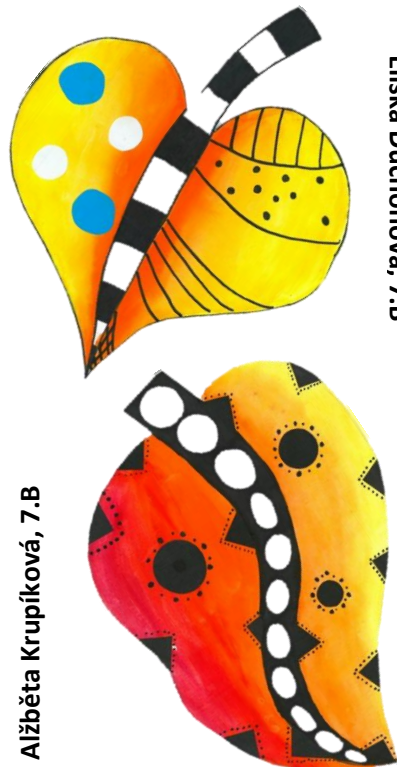
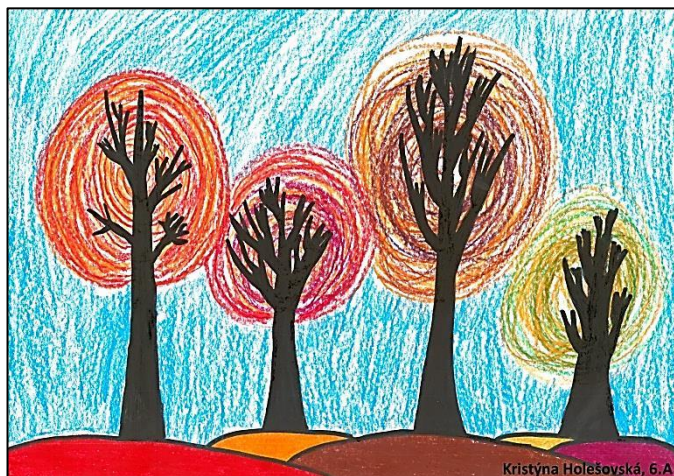
Tak budete-li si za deset let kupovat nějakou knížku, podívejte se na jméno ilustrátora. Možná tam bude napsáno Stela Klevetová... Nebo možná nějaká jiná Stela, pokud se vdá a změní příjmení.

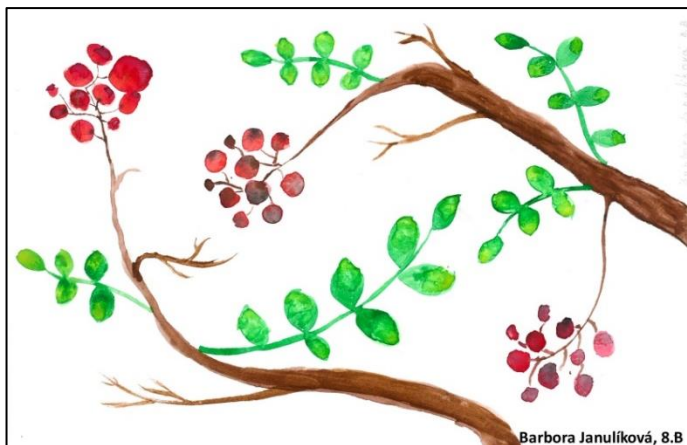
Aleš Kadlec (upraveno)

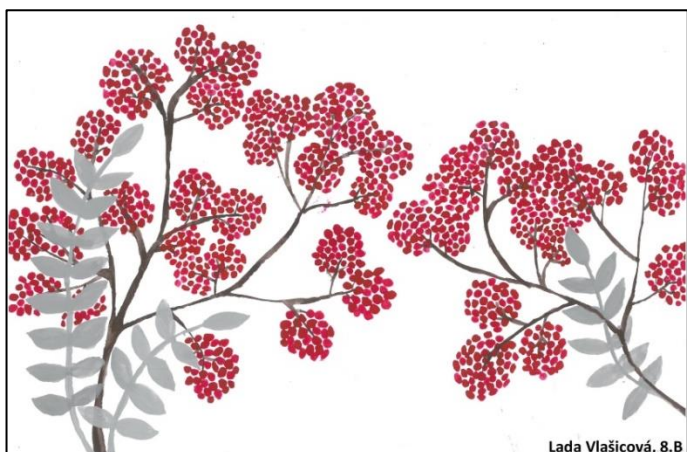

BAREVNÝ PODZIM

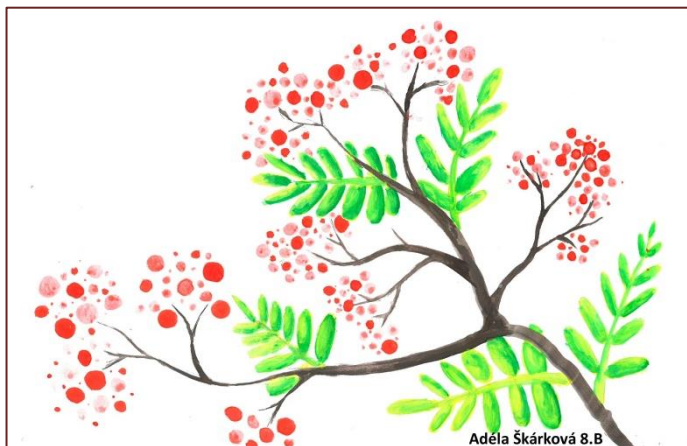
Barbora Janulíková, 8.B

Lada Vlašicová, 8.B

Julie Čaganová, 8.B

Adéla Škárková 8.B

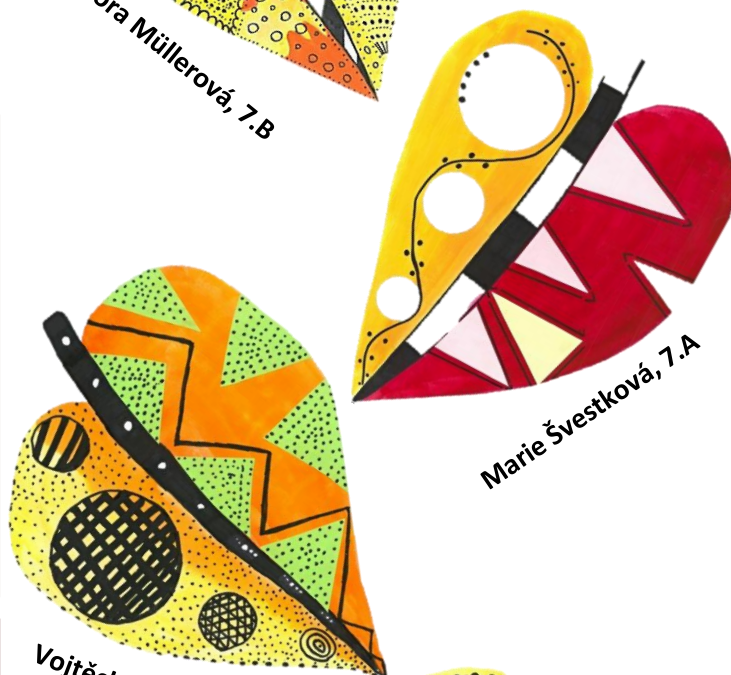
Jakub Holzer, 7.B

Barbora Müllerová, 7.B

Ella Havlová, 7.B

Marie Švestková, 7.A

Vojtěch Fučík, 7.B

Terezie Misáková, 7.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Víte, proč otvírá blondýna jogurt už v obchodě?
Protože je na něm napsáno „Zde otevřete.“

Jakou dostanete odpověď od blondýnky,
zeptáte-li se jí, zda vám svítí blinkry?
Ano, ne, ano, ne, ano, ne, ano...

„Tak co výzo?“

„Super, mám samé jedničky.“

„Tak to je hustý, to ses asi celý rok
jen učil, že?“

„Jsi blázen? Mám novou tiskárnu.“

V hodině:

„Hej, Franto, sundej si ty sluchátka,
píše Karel spolužákovi.“

„Proč, děje se něco?“ odepisuje
Franta.

„Řve po tobě učitelka!“

Učitelka volá jednomu z
rodičů. „Dobrý den, Váš
syn neustále lže.“

Otec na to: „No, tak to je
v tom fakt dobrej, protože
já žádného syna nemám.“

„A copak bude z
vašeho syna po
dokončení vysoké
školy?“

„Obáváme se, že
pětapadesátiletý
chlap.“

„Pepíčku, který pták si nestaví hnízdo?“

„Kukačka.“

„Výborně, a proč?“

„Protože bydlí v hodinách.“

Učitel v hodině pracovní výchovy řekl žákům, ať si
každý vyrobí to, co potřebuje. Pepík se pustil do
stojánku na mobil, Tonda dělal rámeček, jen Petřík
pořád hobloval prkno.

„Co to bude?“ vyzvídal učitel. „Nic, já jen potřebuji
hoblíny do klece pro křečka.“

„Pane učiteli, smím mluvit, když se mě nikdo na nic neptá?“

„Ne, to není slušné.“

„Tak se mě zeptejte, jestli vám náhodou před školou někdo
nekrade auto.“

Rodiče odjeli do města nakupovat a Pepíček musel hlídat svoji mladší sestru. Jenže
Pepíček chtěl jít na ryby. Nakonec se rozhodl, že ji vezme s sebou.

Večer povídá mamince: „Tohle už víckrát neudělám. Nechtyl jsem vůbec nic!“

„Ale no tak, Pepíčku, buď trochu trpělivý. Když jí to vysvětlíš, příště bude určitě
potichu.“

„Ale ne, o plašení nejde. Snědla mi všechnu návnadu.“

Eliška Kremláčková, 7.A

